

Amprenta liftelor roșii

Cuțitul cu care contribuabilii liftelor roșii ne-au tăiat feluța de piine s-a tocit în timp, luând formă de seceră. Urma lăsată în piinea noastră cea de toate zilele, înjumătățită, apoi înșfărtată, atât de greu și amar plătită de-a lungul zecilor de ani, ne-a brăzdat mintea și sufletul, ne-a îngădăit gândirea, făcându-ne exponenții unei mentalități grefate pe sărăcie și sărăcire, care a venit, tăvălug, peste noi cu o ritmicitate diabolică. Așa se face că acum când normal ar fi trebuit să ne luminăm, nimeni nu mai vede că piinea este mai scumpă, că decretele și legile-cio-can s-au transformat în decrete și legi-baros, care în loc să te lămurească, mai mult te incurcă prin ambiguitatea,

datorată incompetenței celor care le elaborează, că rația la ulei este și ea înjumătățită, că pasămite salariile au crescut, pardon, s-au indexat, dar te duci acasă cu mai puțini bani ca înainte, că ne trebuie salarii de ministru să ținem 3-4 copii la creșă, să le dăm să mănânce și să-i mai și îmbrăcăm, că sărăcia populației este mai lucie ca oricând. Dar avem, nu-i așa, magazine pe

valută care-ți iau ochii (deși nimeni nu este retribuit în valută și la bancă nu ai posibilitatea să convertești leul) și zicem că-i bine, că-i libertate, că etc. Ne-am liberalizat în toate; în furt, în minciună, în corupție, în sărăcie... Dis-ta ar mai putea continua.

Și totul spre gloria liftelor roșii!

Ampretele nu se șterg!

Camelia PENTELESCU

CUGETUL ZILEI

Este mai bun sfârșitul groaznic decât groaza fără sfârșit.

Legea lui Matsch

DUPĂ CE AM MUNCIT
O VIAȚĂ ÎNTREAGĂ,
IATĂ CONCLUZIA MEA
DE ACADEMICIAN:

SPINII TRANDAFIRULUI TREBUIE
TĂIAȚI DE LA
RĂDĂCINĂ...

Arta discursului politic

Este ceea ce a dovedit președintele francez, François Mitterrand, în fața Parlamentului României, în sesiunea festivă de ieri, 19 aprilie. Ponderat, cu multe idei valoroase în ce privește fundamentarea statului de drept, a democrației, a viitoarei Europe unite, discursul vine într-un moment defavorabil pentru actuala putere din România, în ce privește receptarea în mase a noii politici de trecere spre democrație, oferind totuși un cadru ideatic mo-

dern în privința realizării ei. Vizita președintelui Franței, la peste un an de la evenimentele din decembrie '89, timp în care convulsiile sociale au demonstrat, de multe ori, îndepărtarea stilului de conducere al reprezentanților Puterii instaurate atunci de nobilele idealuri ale discursului său de ieri, trebuie privită, mai degrabă, ca o atenționare decât ca un gir acordat

(continuare în pag. a III-a)
Dorin TEODORESCU

20 aprilie—Ziua internațională a presei libere

- ZIDURI CHINEZEȘTI -

Unul dintre marile câștiguri ale Revoluției este, fără îndoială, libertatea presei. Un câștig, desigur, greu plătit, cu sînge, nu o pomană a celor care și-au făcut din cadavre trepte în ascensiunea lor spre putere. Avem, așadar, un mijloc important de luptă pentru a transforma în fapte, în

realități, idealurile, speranțele eroilor, ale noastre, ale tuturor. Așa ar trebui să fie, dar este oare așa?

Mai întâi, minciuna puterii privind averile p.c.r. — mărimea și destinația acestora.

(continuare în pag. a III-a)
Traian SUCIU

Roman în America

Premierul Roman și-a văzut visul împlinit, prilej cu care, în cadrul conferinței de presă ținută la Clubul Național al Presei din Washington, s-a crezut îndreptățit să declare:

• F.S.N. este hotărât să organizeze alegeri generale anticipate, chiar mai înainte de expirarea termenului de 18 luni stabilit anul trecut... De îndată ce proiectul de Constituție va fi prezentat țării și va întruni probabil consensul membrilor Parlamentului

va fi necesară organizarea unor alegeri generale în România.

• Din punctul nostru de vedere, prezența americană în România, bunăoară sub forma acordării clauzei, înseamnă un sprijin acordat nu atât Guvernului român, cât poporului și națiunii române.

• Transformările și transferul la o economie de tip occidental este un proces spinos, încet și uneori dureros.

• Situația frontierelor românești de la răsărit nu poate fi discutată astăzi, deoarece nu ar duce decât la crearea de noi probleme în regiune. Moldova este o republică suverană în interiorul U.R.S.S. Din punct de vedere istoric și etnic moldovenii sînt frații noștri.

(continuare în pag. a III-a)
Gabriela BALAN

Vernisaj

Luni, 22 aprilie 1991, ora 12,30, Biblioteca „ASTRA” va organiza vernisajul expoziției documentare „Benjamin Franklin”, împreună cu Biblioteca Americană și Inspectoratul pentru Cultură al județului Sibiu.

Să vezi și să nu crezi sau ce poate să facă un doctor

Pe data de 4 martie 1991, dl. Ioan Săliștean, suferă un accident de circulație, în urma căruia dl. Costea Mircea, doctor neurolog, eliberează un bilet de trimitere către Serviciul de urgență al radiologiei, cu diagnosticul „Politraumatism prin accident rutier. Contuzie coloană cervicală”. La serviciul Radiologie, ghinion! De gardă este dr. Presecan Pompiliu. Iată ce ne relatează accidentatul: „... dr. Presecan mi-a spus să aștept pe sală (urmărea emisiunea de desene animate de la televizor). După terminarea emisiunii a venit cu mine în sala de radiologie, unde când m-a văzut și a văzut și biletul de trimitere, m-a refuzat categoric, afirmând că ceea ce-i solicit (o radiografie) este un abuz și a refuzat să mi-o facă. La insistențele mele, folosind un vocabular foarte jignitor, a afirmat că pe propria lui răspundere pot să plec liniștit acasă și să nu mai umblu cu prostii”.

Nu știm cât de liniștit stă dl. Presecan, care nici mai mult nici mai puțin (în virtutea căruia drept oare?) scrie nervos în subsidiar pe respectivul bilet de trimitere: „Nu este urgență” și își pune parafă și semnătura ca să autentifice această RUȘINE.

Firește, ne punem întrebarea:

În atenția veteranilor de război

1. Cei din municipiul Sibiu care nu au vizate legitimațiile de călătorie I.J.T.B. (stampila pe verso) vor pierde dreptul de călătorie gratuit pe mijloacele de transport în comun după data de 30 aprilie 1991.

2. Pentru întocmirea legitimațiilor noi în localitățile județului, programul se va comunica prin președinții (responsabili) din localitățile respective.

Copii în căutarea identității

La Casa de Cultură a Sindicatelor, pentru săptămâna aceasta capetele de afiș au fost: Stela Popescu, Alexandru Anșinel, „Azur”, „Generic”, „Politon”, într-un cuvânt tot ceea ce are menirea să ne înveselească, să creeze o bună dispoziție. Pe de altă parte, modest prin natura sa, dar mare prin intenție și conținut, se înscrie afișul expoziției de artă plastică — prezentată de eleve ale Școlii Generale din Orlat, de la Casa de Copii — intitulată „Pași spre mine însumi”. Ce altceva decât candoare, prospețime, culoare și, nu în ultimul rând, talent, pot exprima, într-o simbolistică sugestivă, gândurile unor copii al căror destin este periclitat de o amprentă greu imprimată în conștiință? De aceea titluri ale unor desene ca: „Anotimp”, „Natură statică”, „Orașul vechi”, „Artă populară”, „Ceramică” etc., trec pe locul secund, primind titluri ca „Familia mea” (de cele mai multe ori), „Sora mea”, „Portret”, prin care fiecare copil își imaginează altfel propriul destin. Am notat numele citorva eleve: Ghebeșel Viorela, Măruțel Maria, Dascălu Elena, Toma Bianca, Lăcătuș Maria.

Prezentele rinduri se vor o invitație la expoziție pentru cei care, în haosul cotidian, își păstrează bruma de sensibilitate.

Gabriela BALAN

rea: Pentru acest cadru medical, cind a încetat valabilitatea jurământului lui Hipocrate? O dată cu repartitia la absolvirea facultății? Sau a jurat strimb?

La Direcția Sanitară, unde am prezentat cazul în speță, dl. director, dr. Popescu Marcel, ne-a asigurat că semnarea în presă a acestor cazuri este foarte binevenită și de dorit, pentru că așa (aceasta fiind și convingerea noastră) pot fi stopate asemenea atitudini ale unor medici sau alte cadre sanitare care nu fac cinste corpului medical, care nu dau dovadă de probitate profesională. Și pe drept cuvânt: nu este păcat ca din cauza unora, prestigiul cadrelor medicale să aibă de suferit?

Așteptăm măsurile care se impun a fi luate de către Direcția Sanitară vizavi de „solicitarea” de care a dat dovadă acest doctor Presecan și pe care sperăm în cel mai scurt timp să le facem publice.

Camelia PENTELESCU

Îngrijorătoare devine situația locatarilor din unele cămine de nefamiliști (vezi căminul I.A.C.M. din str. Vasile Aaron, locuit mai ales de... familiști) sau a elevilor din unele internate. Cum, de ex., este internatul Liceului Industrial Nr. 6, cu profilul construcții, din str. Oituz nr. 31.

Colegul meu, fotoreporterul Radu Dumitru, și cu mine, ne-am crucit de ceea ce am văzut în acest internat: multe din ușile camerelor sint zgiriate, sparte, au clante lipsă ori sint ferecate cu lacăte ca pentru o cetate. Pereții holurilor și, mai ales cei ai camerelor, sint murdari, mîzgăliți, zgiriați, ba chiar, în cîteva camere, roși de igrasie. Instalațiile electrice sint în cea mai mare parte defecte, unele prize sau intrerupătoare avînd apărătorile sparte sau lipsă, constituînd un real pericol de electrocutare. În liceu nu este electrician. După cum în nici o cameră nu sint becuri.

Grupurile sanitare sint devastate, multe chiuvete nu au robinete, iar majoritatea dușurilor nu funcționează. Apa caldă se furnizează rar, ca fîrta, din moment ce și apa rece este o problemă. Ca pretutindeni în Sibiu!

Nu este de mirare că, de la începutul anului școlar în liceu s-au înregistrat 16 cazuri de scabie (aie), tratate și izolate, și 47 cazuri de pediculoză (păduchi) asupra cărora s-au luat măsurile cunoscute, după cum ne-au încredințat medicul Moana Monica și asistenta Ghițoiu Săndu. „Continuă triajul de început de an școlar, în internat aflîndu-se doar jumătate din cei 136 de elevi, ceilalți fiind în practică pe șantier”, ne spune d-ra dr. Moana. Iar d-ra Ghițoiu ne-a spus că au cerut să se tragă o conductă de gaz și să se instaleze un cazan pentru apă caldă la parterul căminului, unde, în acest caz, se putea amenaja o sală de dușuri. Li s-a răspuns din partea conducerii școlii că nu sint fonduri.

Cei cîteva elevi ce se aflau în internat ne-au spus că în școală vin din subsoluri șobolanii, prin spărturile din zid. La întrebarea d-rei dr. Moana: „De ce nu-i puneți pe elevi să repare, că doar sintem un liceu de construcții?”, dl. administrator Căcoveanu Nicolae, a ridicat din umeri.

Proasta administrare și fluctuația directorilor în liceu s-au completat în chip nefer-

profund impresionat de starea jalnică a localității Mîrșa, despre care acum cîteva ani se spunea că ar fi „o nouă cetate a industriei românești”, am încercat să mergem pe firul controversatei probleme a statului ei ca oraș sau comună. Nu de alta, dar ceea ce se crede de unii că „o anumită parte a presei” nu face decît să critice, să acuze, sau să găsească neapărat nod în papură vizavi de activitatea românească postcomunistă, ca urmare a tendințioasei interpretări a libertății cuvîntului scris, este, de fapt, o iresponsabilă fugă din calea realității. Dorim, astfel, să contraargumentăm faptic părerea că noi, cei porniți pe drumul eradicării reminiscențelor fatale ale regimului comunist, am face-o din vedetism gazetăresc postrevoluționar. Sau, mai pe sîleau spus, am face o presă de scandal. Nu, domnilor, a spune adevărul despre realitatea tristă a zilelor pe care le trăim, despre ne-realista punere în practică a ideii de Reformă, despre fostii importanți activiști de partid — pînă mai ieri „dirijorii” falimentului economic românesc — ajunși, astăzi, unii dintre ei, promotori privatizării (acumulările cantitative bănești le permit

asta) nu înseamnă scandal. Înseamnă pur și simplu să scrii ceea ce simți și vezi.

Deci, în privința Mîrșei, am putea spune că proasta gospodărire a unei localități în care s-a investit mult, dar

În căutarea „orașului” Mîrșa

care nu merită mai mult decît denumirea de „colonie”, s-ar datora oscilării în a o considera oraș — moștenire a unei urbanizări forțate din vremea „odiosoasei familii” sau comună — nominalizarea unei realități indiscutabile. Din discuția purtată cu profesorii Liceului din Mîrșa, am aflat de respingerea cererii lor în sprijinul acordării unor drepturi specifice mediului rural, de către Prefectura județului. Totuși, pentru că respectăm nivelele ierarhice, am vizitat Inspectoratul școlar, în speranța aflării unor informații mai în detaliu. Dl. prof. Hans Schneider, inspector general adjunct știe situația cadrelor din învățămîntul local, este

în deplin acord cu doleanțele lor dar... nu înțelege poziția administrației județene. Mai ales că se bate monedă pe o hotărîre (este vorba de a considera Mîrșa „componentă a Avrigului”, deci oraș) care numai realistă nu a fost. De altfel, personal nu are cunoștință să se fi discutat la Județ, în prezența reprezentanților Inspectoratului, cazul profesorilor din Mîrșa. Pe bună dreptate ar trebui să existe o administrație a localității, conform unei categorisirii date de o comisie de experți și „să se termine cu actuala ambiguitate”. Deocamdată atît...

Întrebarea este: cine se simte dator să lămurească problema? Întrebarea este retorică numai ca formulare gazetărească, dar „andrisantul” ei se știe. Așteptăm răspunsul sau, mai bine, o invitație din partea... primarului comunei Mîrșa.

Dorin TEODORESCU

ANUNȚ

ASOCIAȚIA RĂNII REVOLUȚIEI 22 DECEMBRIE 1989 SIBIU convoacă de urgență toți membrii la o ședință în data de 20 aprilie, ora 10, la sediul asociației.

«Internatul este cartea noastră de vizită»

ricit cu distrugerile provocate de elevi, dar și de liota derbedeilor care dau tircoale internatului, mulți încercînd să se aciuiască aici peste noapte. Pedagogii și supraveghetorii se opun acestor tentative și atunci huliganii aruncă în geamuri cu pietre și sticle. De la dl. Căcoveanu aflăm că de la începutul anului școlar s-au montat 600 m.p. de geamuri, consumîndu-se tot stocul din magazine.

Elevii din internat cu care am stat de vorbă s-au plîns de proastele condiții, de duapurile rele, multe dintre ele sparte, de ușile stricate, de lipsa apei calde și reci, de televizoarele defecte, de întunericul din cămin („beznă totală”, zic ei). Un băiat mi-a spus: „Venim de la Cămin (Căminul de copii din Agnita), unde e domnie, facem baie zi de zi și ajungem aici ca la puscărie”. „De ce nu ne-au dat la școală mai departe în Agnita?”, oftează alt

elev. Iar un al treilea, îmi arată hainele de pe el. „Dormim îmbrăcați, altfel ni se fură”. „Cine?”, încerc să aflu. Răspunsul este vag: „Ceilalți copii...”. „Ne fură și ciorapii sau chiloții și lenjeria”, zice un altul. „Nu primim la timp lenjeria, sau ne-o fură ceilalți, și uite, eu am dormit direct pe saltea și m-am coperit cu altă saltea”.

De la dl. prof. Toceanu Viorel, directorul liceului (de la data de 6 februarie 1991) am aflat următoarele: „Căminul a fost făcut ca nou acum un an și jumătate. I.A.C.M., întreprinderea care ne patronează, alocînd 800.000 lei pentru lucrări de reparații și renovare. De atunci nu s-au mai primit bani, deci nu s-a mai putut face mare lucru — de la începutul trimestrului s-au creat echipe formate din cîte un meșter și 5-6 elevi, pentru reparații de zidărie, lăcătușerie, lor adăugîndu-li-se zugrăvii; s-a trecut la reno-

varea internatului, în prezent desfășurîndu-se lucrări la etajul al III-lea; în două luni de zile vrem să reparăm totul.

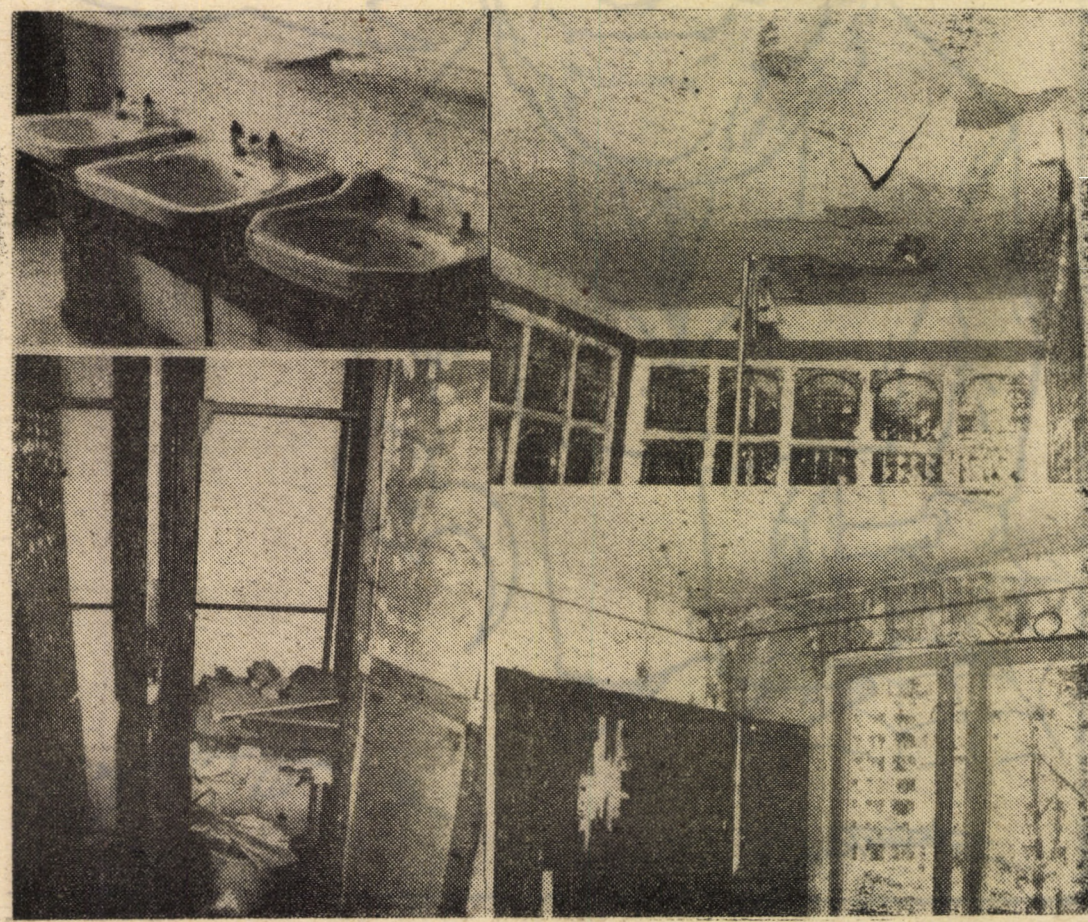
S-au repartizat 500 de becuri în toată școala. La internat becurile rămîn în păstrarea pedagogilor și în fiecare seară responsabilul de cameră vine și la becul pe care îl dă în primire dimineață”.

Dl. director Toceanu apreciază că situația începe să se îmbunătățească, copiii au asigurată integritatea fizică, pentru că au mai fost angajați supraveghetori. „Înainte veneau în cămin vagabonzi care se aciuiau peste noapte, furau și-i învățau și pe copii să fure. Era o clică de bandiți”.

„Internatul este, ca să spun așa, cartea noastră de vizită. Și vrem să nu ne mai fie rușine cu acest internat. Dar pentru aceasta avem nevoie de ceva timp. Mentalitatea copiilor, care au fost obișnuiți să-și facă de cap, nu se schimbă ușor”, a concluzionat dl. Toceanu.

Ovidiu TOMULEȚIU

Foto: Radu DUMITRU

20 aprilie — Ziua internațională a presei libere -ZIDURI CHINEZEȘTI-

(Urmare din pag. 1)

Care este adevărata lor valoare, cine și cum le folosește? Că ziarele nou înființate, cu adevărat revoluționare n-au primit și nu primise nimic, spre deosebire de cele — unele, foste, acum cu alte firme — care cîntă în corul puterii. Mai departe: hîrtia a ajuns la 57 (cincizeci și șapte) de lei/kg — preț ce nu putea fi stabilit decît de cineva atins de filoxeră. Apoi: mineriada și invazia în redacțiile publicațiilor bucureștene incomode. Și: pe parcursul unui an au dispărut — n-au făcut față greutăților de tot felul — numeroase ziare locale, de asemenea incomode.

Dar ceea ce dă notă originală libertății presei românești este strigătul său în pustiu. Cei mari trec nesimțitori, asemenea pachidermelor, peste cuvîntul, adesea disperat, al adevărului relatat în presă. („Voi cu tipătul, noi cu pîinea și cuțitul“). Zidurile chinezești ridicate de putere între ea și... puterea presei au dus la un dialog al surzilor. Realitatea și adevărul sînt una, interesele puterii sînt... altă mincare de iere negre. Cu toate acestea gazetarul, ars de flacăra cuvîntului care spune adevărul, va continua să sapa la temelii absurdelor ziduri.

Cum să taci cînd vezi răniții revoluției pe drumuri, batjocoriți de lichelele puterii?

Cum să taci cînd vezi copii flămînzii și murdari?

Cum să taci cînd vezi mamele palide, îngrozite de perspectiva zilei de mîine — cînd vor rămîne fără serviciu?

Cum să taci cînd intelectualitatea e umilită, cînd pleacă, asemenea miilor de tineri, spre alte țări să-și vîndă sufletul și mintea?

Cum să taci cînd vezi liota ceaușistă superîmbogățită, sfidînd poporul pe care l-a călărit zece de ani?

Cum să taci cînd vezi, iarăși, ochii oamenilor stigmatizați de aceeași frică a lagărului comunist?

Cum să taci cînd ți se spune că nu ești bun român dacă nu gîndești ca Roman și Iliescu, dacă nu poți fi în orchestra scripcarilor puterii?

Cum să taci...
... chiar dacă ultimul strigăt va fi în groapa cu lei!

Ce noroc pe noi că este Cîsnădia atît de aproape. Fiind în zonă, ne putem și putem face rost și pentru alții, prin plasa de relații, de tot ce vrem: ba de covoare, ba de carpete, ba de mocheta, ba de material izolan și cîte și mai cîte din cele trebuincioase pentru aranjamentul interior al unei locuințe. Că pentru asta ai nevoie și de fonduri bănești substanțiale, mai ales în condițiile creșterii galopante de prețuri, este un lucru arhicunoscut. Dacă înainte de go-goșa pe care am înghițit-o cu toții în decembrie '89, mare cît o piatră de moară și la fel de grea, nu era o mirare ca în urma unui telefon să se dea dispoziție pentru „mobilarea“ navei, avionului, palatului, W.C.-ului etc. — prezidențiale — cu astfel de obiecte rarissime pe care puteai descoperi cu „satisfacție“ chipul „mult iubitului“, acum ni se pare curios (deși nu ar trebui să ne mai mire nimic) faptul că în baza aceluiași telefoane, „nevoiașele“ miniștrilor, sârcelele miniștrilor, își rezolvă la fel problemele. Este cazul concret al Ministerului

Spectacol - concurs «Miss Orizont '91»

La 1 mai a.c. la Casa de Cultură a Sindicatelor, sala mare va avea loc primul spectacol concurs MISS din acest an.

În zilele de miercuri, 24 aprilie, ora 13 și luni, 29 aprilie, ora 13, la sala „Studio“ va avea loc preselecția candidaților care trebuie să satisfacă următoarele condiții: necăsătorite, 16—25 ani, 1,70—1,80 m, 60—70 kg. Detalii suplimentare la telefon 456 63, între orele 16—19 sau la sediul agenției din str. Turului nr. 21.

ATENȚIE! Se acordă importante premii-surpriză. Vom reveni cu detalii. Eventualii doritori pentru sponsorizarea concursului sau parada modei sînt rugați să sune la telefonul menționat mai sus.

Mochetă pentru cabinetul ministerial

Muncii, a cărui unitate direct subordonată este Căminul de pensionari Sibiu de pe str. George Coșbuc nr. 20, care, nu-i așa, dispune și de fonduri și mai ales de serviciile ascultătorului și mult prea supusului slujbaş, în persoana domnului director Aldea. Dacă domniile de la minister, care au efectuat o anchetă la acest cămin, în urma sesizărilor, au găsit supărător faptul că în cursul anchetei subsemnata „și-a mai permis“ să facă „descinderi“ în respectul cămin, iată, dinșii nu găsesc supărător faptul că în cursul aceleiași anchete ministerul beneficiază, în mod categoric abuziv, de serviciile și fondurile căminului. Despre ce este vorba? Nici mai mult și nici mai puțin decît de 119,24 m.p. de mocheta plusată, cumpărată de către Căminul de pensionari

pentru Ministerul Muncii, prin bunăvoința domnului director Aldea, în valoare de „cîțiva“ lei, acolo: 125 440,48 lei (conform documentelor existente în unitate). O nimica toată! Pentru ce este nevoie de ea? Păi, firește, cabinetul domnului Biji Mihai, ministru secretar de stat la Ministerul Muncii nu poate să aștepte, mai ales că urmează vizite oficiale importante și după spusele domnului director Aldea, că „probabil ministerul nu are bani“ — ne-am lămurit pe deplin! Iar pentru că „serviciul“ trebuia făcut pînă la capăt, cu multă conștiinciozitate, dl. director trimite mocheta la București cu mașina căminului, costul transportului fiind desigur suportat tot din fondurile acestei unități. Și ce dacă pentru a aduce laptele pentru pensionari este obligat să

facă curse cu mașina personală (atîta timp cît mașina căminului nu se află la dispoziție)? Nu-i așa, pe a-tru a-ți ajuta șefii, mai ales cînd ești în anchetă, nu trebuie preocupat nici un efort, indiferent cît de mare și anevoios ar fi. Desigur, nu ne așteptăm ca cineva să ia vreo măsură împotriva acestor abuzuri și cheltuieli nejustificate (care nu sînt în folosul asistaților), dar am considerat de datoria noastră a sîmne opiniei publice și acest caz.

Camelia PENTELESCU

P.S.: Așteptăm în continuare, cu nerăbdare, concluziile promise ale anchetei întreprinse de către acest minister, în ceea ce privește Căminul de pensionari. În fugă, dl. Boiu de la minister ne-a aruncat un „nu sînt probleme de fond la acest cămin“. Firește, cazul prezentat este doar o problemă de... formă și culoarea mochetei, nu-i așa?

(C. P.)

Biserică cu parc sau parc fără biserică?

Ar trebui zidite atîtea biserici cîte vieți de tineri s-au jertfit pentru dezrobirea poporului din întuneric și necredință — acesta ar fi sensul ultimelor lor cuvinte „Noi murim, dar vom trăi!“.

Pînă în prezent, în orașul nostru s-a pus temelia a trei biserici și pentru alte două s-au dat avizele de principiu pentru teren. Dar și cu acestea din urmă, numărul lor se dovedește a fi prea mic.

Totodată însă, se întîmplă un lucru ciudat în cartierul Strand, în perimetrul cărui se vor construi o casă de rugăciune pentru un cult neo-protestant și, foarte probabil, o biserică romano-catolică de rit oriental (uniți), lăcașe care nu au comunități constituite în cartier, în timp ce celor 3 000 de familii de credincioși ortodocși ai parohiei nu li s-a repartizat un teren adecvat pentru biserică.

Această problemă a făcut obiectul unei anchete Tv, difuzată la emisiunea „Lumină din Lumină“ din 24 martie a.c., care a oferit opiniei publice din întreaga țară o „mostră“ despre maniera în care autoritățile județene și municipale din Sibiu înțeleg să rezolve o problemă care ține de cultura tradițională a neamului.

Cauza amînării obținerii terenului pentru biserică este subordonată unui proiectat parc „al Finereturului“ — rod al planurilor de sistematizare tipic ceaușiste, deși un teren de biserică reprezintă doar 1 200 m.p. din cei 15 000 m.p. cît este suprafața totală a terenului vizat, care va bunăvoință și competență ar putea să satisfacă ambele necesități pentru toate categoriile de cetățeni din cartier.

Se pare că domnul prefect al județului își deducă răspunderea exprimîndu-se deschis că dom-

nia sa nu vede o incompatibilitate între o biserică și un parc care să o înconjoare.

Primarul municipiului s-a arătat dispus să rezolve problema pe parcurs în favoarea construirii unei biserici în cartierul Strand.

Însă la nivelul biroului de sistematizare a municipiului, patronat de același domn Rusu, lucrurile se complică. Domnia sa s-a și pronunțat deschis și sincer împotriva amplasării bisericii în parc, pentru că îi afectează planul pomenit de sistematizare, în care a prevăzut cu generozitate nu mai puțin de două terenuri de tenis și unul de patinaj, deși terenul „Voința“, baza de tenis și strandul se află la numai o sută de metri de viitorul parc.

Și atunci, mergem pe ideea vechiului sistem de a crea noi baze de destindere fără a avea în vedere nici acum că un om are nevoie și de un exercițiu spiritual, de o educație morală. Ori maxime „mens sana in corpore sano“ are la temelie existența unei minți sănătoase care este o însușire a sufletului ce trebuie să crească și să se dezvolte prin credință, pentru a putea stăpîni și valorifica însușirile trupului. Altfel bietul „om nou pentru o societate nouă“ va avea însușirile celui vechi ale cărui limite le cunoaștem.

Deci parc fără biserică sau biserică cu parc? — aceasta este întrebarea.

Dl. prefect și dl. primar au cuvîntul pornind de la realitatea celor peste 1 200 de semnături ale credincioșilor din cartierul Strand, pe care unul dintre ei le-a adunat în fața magazinului de pîine din cartier și le-a predat la Arhiepiscopie pentru a fi înaintate la guvern.

Unul din cei 1 200 de ortodocși

Arta discursului politic

(Urmare din pag. 1)

conducătorilor români. Deși nu a dat detalii în privința întîlnirii cu reprezentanții opoziției, discursul lasă să se întrevadă o anumită doză de acceptare a influenței primite din partea oficialilor în ceea ce o privește. „A gîndi înseamnă a spune nu, dar nu trebuie să exagerăm“ sau „Nu trebuie să stabilim ca regulă să gîndim totdeauna altfel de-

cît ceilalți“, ered, au fost adresate, în primul rînd, celor care s-au situat pe poziții adverse politici oficiale. Nu știu cît cunoaște domnul Mitterrand compoziția calitativă și cantitativă a actualului Parlament român, maniera în care Guvernul a demarat și susținut Reforma, ca să nu mai vorbim de cea a cîștigării alegerilor de anul trecut, dar se simte că a semnat un cec în alb, pentru ceea ce se pretinde a fi singura modalitate de a restructura societatea românească. Toți sîntem de acord cu ideea domniei sale: „Cu cît mai repede, cu atît ar fi mai bine, cu condiția de a oferi timpul reflexiei și dialogului“, dar putem spune noi că așa s-a întîmplat începînd cu campania electorală pînă acum, în ce-i privește pe conducătorii noștri?

Linistitoarea frază a lui François Mitterrand, „Pînă la urmă totul intră în echilibru, poporul nu se lasă divizat întrucît există un simț al istoriei, în spiritul omului celui mai simplu, mai puțin informat“ seamănă cu o anumită propagandă a liniștii și a nivelului de înțelegere al românilor, care trădează, totuși, simpatia pentru actualii guvernanți. Este bine? Este rău? Timpul, nevoia integrării în Europa o vor dovedi.

Roman în America

(Urmare din pag. 1)

tri, avînd însă procesul lor propriu de dezvoltare. Sîntem ca doi frați care trăim în aceeași curte, dar care nu ne împărțim avutul sau soțiile.

● Epurarea (fostilor securiști din funcțiile de conducere — n.n.) nu poate fi făcută pe loc și în mod radical, deoarece trebuie creată o nouă structură cu noi cadre, noi metode și o nouă mentalitate.

La întrebarea: „D-le prim-ministru al României, pentru „Vocea Americii“, vă rog un scurt bilanț al întîlnirilor avute“, adresată în urma conferinței, premierul Roman a răspuns: „Pierd avionul, d-nă. Am venit pentru a avea un contact direct, așa cum americanii sînt obișnuiți să aibă“. Fraza, probabil nu e valabilă și în România. Oricum, premierul nostru a reușit să vorbească pe alte continente, dar cine îl va crede?

POLITIA NE INFORMEAZA

TILHĂRIE

În ziua de 4 martie 1991, dl. Dumitrache Romeo Sever din Sibiu, s-a prezentat la sediul Poliției unde a reclamat faptul că fiul dînsului, Dumitrache Romeo Gabriel, de 12 ani, întorcîndu-se de la școală a fost acostat de o persoană care prin amenințarea cu cuțitul, l-a depozat de un ceas și de obiectele de îmbrăcăminte pe care le purta. Polițiștii judicari au făcut verificări și investigații și după mai puțin de zece ore a fost

stabilit că autorul faptei se numește Seceleanu Gicu, de 21 de ani, din Copsa Mică, necadrat în muncă, care a mai comis și alte fapte asemănătoare în orașul Copsa Mică. S-au luat măsuri ferme de prindere și arestare a acestuia.

Atragem pe această cale atenție școlarilor unde, cînd și cu cine umblă?

IDENTIFICARE

Doamna K.M., 78 de ani din Cristian solicită într-una din zile ajutor pentru grădinarit

de la un cetățean care se afla în apropierea bufetului comunal. După ce omul a muncit trei ore și a fost plătit pentru munca depusă, a plecat. Nu peste multă vreme însă, s-a întors la locuința respectivă, a violat-o pe d-na K.M.; i-a furat mai multe lucruri și bani, după care a dispărut. Cazul fiind sesizat Poliției județene, aceasta cu sprijinul lucrătorilor de poliție din Cristian, l-au identificat pe infractor în persoana lui Pișu Rusalim, 38 de ani, din Cristian, str. I, nr. 56, fără ocupație, cu antecedente penale. Infractorul a reușit să dispară, dar cercetările în vederea prinderii lui continuă.

A consemnat D.I.B.

(Rubrică realizată cu sprijinul Serviciului Judiciar al Poliției Jud. Sibiu)

Tiparuli: L. P. Siblo